

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 151/22

Λουξεμβούργο, 15 Σεπτεμβρίου 2022

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-695/20 | Fenix International

Κατά τον γενικό εισαγγελέα Α. Ράντο, είναι έγκυρη η διάταξη του εκτελεστικού κανονισμού της οδηγίας ΦΠΑ η οποία προβλέπει ότι διαδικτυακή πλατφόρμα που ενεργεί ως μεσάζων είναι, κατ' αρχήν, υπόχρεη για την καταβολή του ΦΠΑ

Η διάταξη αυτή συνάδει με τους βασικούς γενικούς σκοπούς της οδηγίας ΦΠΑ, είναι αναγκαία ή χρήσιμη για την εφαρμογή της και διευκρινίζει απλώς το περιεχόμενό της, χωρίς να την συμπληρώνει ή να την τροποποιεί

Η Fenix, εταιρία εγγεγραμμένη στα μητρώα ΦΠΑ στο Ηνωμένο Βασίλειο, εκμεταλλεύεται τη διαδικτυακή πλατφόρμα «Only Fans» που απευθύνεται σε «χρήστες» από όλον τον κόσμο, οι οποίοι διακρίνονται σε «δημιουργούς» και σε «θαυμαστές» (fans). Οι δημιουργοί δημοσιεύουν στα αντίστοιχα προφίλ τους περιεχόμενο, όπως φωτογραφίες και βίντεο, μπορούν δε επίσης να μεταδίδουν απευθείας βίντεο στους θαυμαστές τους και να τους αποστέλλουν ιδιωτικά μηνύματα. Οι τελευταίοι μπορούν να αποκτήσουν πρόσβαση στο περιεχόμενο αυτό επί πληρωμή, ενώ έχουν επίσης τη δυνατότητα να καταβάλλουν φιλοδωρήματα και δωρεές στους δημιουργούς, χωρίς αντάλλαγμα.

Η Fenix αναλαμβάνει την είσπραξη και τη διανομή των πληρωμών που πραγματοποιούν οι θαυμαστές, χρεώνοντας τους δημιουργούς μέσω παρακράτησης ποσοστού 20 % επί των ποσών που καταβάλλουν οι θαυμαστές τους. Όσον αφορά τις επίδικες πληρωμές, η Fenix χρέωνε και απέδιδε τον ΦΠΑ λαμβάνοντας ως βάση επιβολής του φόρου την παρακράτηση του 20 %.

Εκτιμώντας ότι η Fenix όφειλε να καταβάλει ΦΠΑ υπολογιζόμενο όχι επί τη βάσει της παρακράτησης του 20 %, αλλά επί του συνόλου των ποσών που πλήρωναν οι θαυμαστές, η βρετανική φορολογική αρχή κοινοποίησε στην εταιρία πράξεις προσδιορισμού φόρου σχετικά με τον καταβλητέο ΦΠΑ.

Η Fenix άσκησε ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (τμήμα φορολογικών διαφορών) προσφυγή κατά της αποφάσεως της φορολογικής Διοίκησης, αμφισβητώντας το κύρος της νομικής βάσης των πράξεων προσδιορισμού φόρου. Το εν λόγω βρετανικό δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί, υπό το πρίσμα της έννοιας της «εκτελεστικής αρμοδιότητας» που ανατίθεται στο Συμβούλιο από τη Συνθήκη ΛΕΕ και από την οδηγία ΦΠΑ, σχετικά με το κύρος της διατάξεως εκείνης του εκτελεστικού κανονισμού της οδηγίας η οποία προβλέπει ότι διαδικτυακός μεσάζων που μεσολαβεί μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών και των πελατών τους είναι, κατ' αρχήν, υπόχρεος για την καταβολή του ΦΠΑ ¹.

Με τις σημερινές προτάσεις του, ο γενικός εισαγγελέας Α. Ράντος υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι μια εκτελεστική

¹ Το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να εκδίδει προδικαστικές αποφάσεις κατόπιν αιτήσεων που υποβλήθηκαν από δικαστήρια του Ηνωμένου Βασιλείου πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου την οποία ορίζει η Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ήτοι μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

πράξη πρέπει να συνάδει με τους βασικούς γενικούς σκοπούς της βασικής νομοθετικής πράξεως. Επιπλέον, η εκτελεστική πράξη πρέπει να είναι αναγκαία ή χρήσιμη για την εφαρμογή της βασικής νομοθετικής πράξεως, διευκρινίζοντας το περιεχόμενό της, χωρίς να την συμπληρώνει ή να την τροποποιεί, ακόμη και ως προς τα μη ουσιώδη στοιχεία της.

Ο γενικός εισαγγελέας τονίζει ειδικότερα ότι η σχετική διάταξη της οδηγίας ΦΠΑ δεν περιλαμβάνει περιορισμούς όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της ή το περιεχόμενό της. Συνεπώς, καμία κατηγορία υπηρεσιών δεν εξαιρείται από το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της. Ως εκ τούτου, η επίμαχη διάταξη του εκτελεστικού κανονισμού, η οποία αφορά το ειδικό ζήτημα πότε ο μεσάζων είναι υπόχρεος καταβολής ΦΠΑ σε περίπτωση παροχής ηλεκτρονικών υπηρεσιών με τη μεσολάβηση, μεταξύ άλλων, διαδικτυακής πλατφόρμας, συνάδει τους βασικούς γενικούς σκοπούς που επιδιώκει η οδηγία ΦΠΑ.

Επιπλέον, ο γενικός εισαγγελέας είναι της γνώμης ότι η ως άνω διάταξη έχει αμιγώς τεχνικό χαρακτήρα, καθώς αποσαφηνίζει την κατάσταση των παραγγελιοδόχων που δραστηριοποιούνται στον τομέα του ηλεκτρονικού εμπορίου, θεσπίζοντας κριτήρια προσδιορισμού του προμηθευτή των υπηρεσιών, **προκειμένου να καθοριστεί ποιος είναι ο υπόχρεος για την καταβολή του ΦΠΑ**. Ελλείψει τέτοιας αποσαφήνισης, ενδέχεται να ανακύψει το πρόβλημα της διπλής φορολόγησης των διασυννοριακών συναλλαγών ή, αντιστρόφως, το πρόβλημα της μη φορολόγησης σε αλυσίδα συναλλαγών στην οποία εμπλέκεται, μεταξύ άλλων, και διαδικτυακή πλατφόρμα. Επομένως, ο γενικός εισαγγελέας εκτιμά ότι **ορθώς το Συμβούλιο έκρινε ότι είχε την εξουσία να διευκρινίσει την οδηγία ΦΠΑ αναφορικά με τις ηλεκτρονικές υπηρεσίες, προς τον σκοπό της εξασφάλισης ενιαίων προϋποθέσεων εκτέλεσης**. Για τους ίδιους λόγους, η επίμαχη διάταξη του εκτελεστικού κανονισμού φαίνεται ότι είναι **αναγκαία ή χρήσιμη** για την εφαρμογή της συγκεκριμένης διατάξεως της οδηγίας ΦΠΑ.

Ο γενικός εισαγγελέας υπογραμμίζει επίσης ότι απαντά στην ίδια την οδηγία ΦΠΑ η φράση «υποκείμενος στον φόρο, ενεργών στο όνομά του αλλά για λογαριασμό τρίτου», την οποία η επίμαχη διάταξη του εκτελεστικού κανονισμού έρχεται να διευκρινίσει, θέτοντας το, κατ' αρχήν μαχητό, τεκμήριο ότι ο μεσάζων είναι υπόχρεος για την καταβολή του ΦΠΑ. Επομένως, **δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η διάταξη αυτή τροποποιεί ή συμπληρώνει την οδηγία**.

Ως προς το επιχείρημα της Fenix ότι η διάταξη αυτή μεταθέτει, κατά παράβαση της οδηγίας ΦΠΑ, την ευθύνη για τον ΦΠΑ στον μεσάζοντα, ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει ότι **ακριβώς αυτή η μετάθεση της ευθύνης προβλέπεται ήδη στην οδηγία**, ενώ η επίμαχη διάταξη απλώς προσδιορίζει τους όρους της σε σχέση με την παροχή ηλεκτρονικών υπηρεσιών. Εξάλλου, κατά τον γενικό εισαγγελέα, η διάταξη αυτή, προβλέποντας περιπτώσεις στις οποίες το προαναφερθέν τεκμήριο επ' ουδενί μπορεί να ανατραπεί, **λαμβάνει περισσότερο υπόψη την οικονομική και εμπορική πραγματικότητα που χαρακτηρίζει μια συγκεκριμένη συναλλαγή** παρά απλώς και μόνον τις οικείες συμβατικές σχέσεις. Πέραν τούτου, στο πλαίσιο αλυσίδας συναλλαγών σχετικής με την παροχή υπηρεσιών στον τομέα του ηλεκτρονικού εμπορίου, ο παραγγελιοδόχος είναι, κατ' αρχήν, αδιαφανής μεσάζων. Απλώς και μόνον το γεγονός ότι, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, η εντολή είναι πρόδηλη και η ταυτότητα του παραγγελέα γνωστή δεν αρκεί για να γίνει δεκτό ότι η ως άνω διάταξη είναι, αυτή καθεαυτήν, ανίσχυρη.

Υπό τις συνθήκες αυτές, ο γενικός εισαγγελέας **προτείνει στο Δικαστήριο να αποφανθεί υπέρ του κύρους της επίμαχης διατάξεως του εκτελεστικού κανονισμού**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο

της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία ανατύξεώς τους
Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Μείνετε συνδεδεμένοι!

